

Min hjelp kommer fra Herren
Av Ingar Gangås - "[Lov og Evangelium](#)" - nr.9/2013

«Jeg løfter mine øyne opp til fjell- ene: Hvor skal min hjelp komme fra? Min hjelp kommer fra Herren, himmel- ens og jordens skaper.» [Sal 121:1-2](#)

I alle livets situasjoner kan vi regne med Herren og løfte vårt blikk opp til ham – der Gud har sin trone. Han er skaper og frelser, og har hjelp å gi i alle livets situasjoner. Vi vet ikke alltid hvordan utgangen på våre prøvelser vil bli, men vi kan trygt stole på at Gud vet hva som tjener oss til det beste. Hans tanker er høyere enn våre tanker, og han har som mål å føre oss frelst heim til himmelen. – Han skal bevare vår ut - gang og vår inngang, sier han i denne salmen. Da blir avreisen her fra jord en salig inngang til paradiset. Det er det viktigste.

I Bolivia opplevde vi at indianerne tenkte og vitnet annerledes enn oss ut fra starten av denne salmen. Selve saken – at hjelpen kommer fra Herren – var den samme, men deres forestillinger gikk ut på at oppe i fjellene bor de onde åndene. Derfor var det ingen hjelp å få der oppe. Nei, da ville de heller søke hjelpen hos Herren.

Det hendte da vi bodde i byen Cochabamba. Vår nest yngste sønn var født. Jeg var ute på reise og min kone var alene med de tre første og den nyfødte. Da skjedde det at den lille ble alvorlig syk og hastig innlagt på sykehus. Det var kritisk, og de kunne ikke si om de klarte å berge livet hans. Mor satte seg ute i parken utenfor sykehuset og vendte seg til den gode hyrde, han som drar omsorg for alle sine får. Det er høye fjell i Andesregionen. Rundt Cochabamba strekker de seg opp i over 5 000 meters høyde og er snødekte på toppene. [Salme 121](#) slo ned i henne: «Jeg løfter mine øyne opp til fjellene...» Gutten var med ett lagt i den allmektige Guds armer. Hvordan det ville gå – om det skulle bli en «utgang» eller en «inngang» – det fikk hun ikke noe svar på, men det beste var at gutten var trygg hos Jesus. Vi fikk beholde vår sønn, men har fra den dagen fått se at det tryggeste er å høre Jesus til og være klar til å flytte når han kommer og henter oss.

Guds hjelp alene

Regner vi med Herren og tar imot hans hjelp? Det viktigste er å motta hans frelse. Hans største ønske er at evangeliet om Jesus må bli åpenbart for ditt hjerte. Er du kanskje en selvhjelpen, en som klarer tingene selv? Eller er du blant dem som greier nesten alt og som må ha hjelp fra Herren til resten? Da har du ennå ikke behov for hele Jesu frelse, og da er jeg redd for at du bedrar deg selv og mister alt.

Dersom du vil bidra med det beste du kan, og så søke hjelp hos Jesus med det som du ikke makter, er du bedratt av ditt eget religiøse hjerte. Slik tenker fariseeren, og på samme måte strever hedningen. I alle religioner finner vi det samme. Det gjelder å holde seg på god fot med avguden slik at denne kan gi meg det jeg mangler.

Hvert år er det en stor fest for jomfruen av Urkupiña utenfor Cochabamba. Omtrent en million mennesker strømmer dit årlig for å ofre til moder jord og be til denne statuen i tre, om det de ønsker seg. Over alt i verden samler folk seg i mengdevis for å søke opp til høydedrag og fjelltopper for å finne hjelp. Men det er bare én som kan hjelpe: Det er han som kom ned for at vi skulle slippe å streve oss opp. Jesus, Guds Sønn og sant menneske, har kommet ovenfra og ned til vår jord for å bli vår stedfortreder og være for oss alt det vi trenger til frelse og evig liv.

– Dårene bærer fram offer, sier Jesus, men offer for ham er et sønderbrutt hjerte ([Jes 57:15](#)). Det betyr at når alt ditt eget har ramlet i grus og du har bruk for Jesus – og bare ham – da får du hvile fra alt ditt strev. Egenrettferdigheten kom med syndefallet, da vi ville bli som Gud. Og den henger fast ved ethvert menneske, fra fødsel til grav. Å, hvor vi skulle vokte oss for den! All tanke om «hjelp til selvhjelp» styres av egenrettferdigheten.

Drevet av Guds ånd

Den samme tankegangen kan lett bli rådende i misjonsarbeidet. Da er det stor fare på ferde. Det skjer når du ber om Guds hjelp, slik at du må klare å utrette noe i Guds rike. Kan det tenkes at det blir ramling med våre egne «kar»? Det gir mye lyd, men lite liv. Bare det han bevirker – ved sitt eget Ord – skal bære frukt. Det er forskjell på å gå i egen kraft, selv om du skulle ha Guds ord med deg som bagasje, og det å være drevet av Guds ord og Ånd slik at Ordet driver deg. Det første er å være sin egen herre og det andre å høre Herren til og la ham være drivkraft. Da er det et privilegium å være med i Guds rikes arbeid. Det blir ikke vi og vårt, men han og hans!

La oss løfte våre blikk mot Herrens berg! Fra Sion har befrieren kommet, og han skal snart komme igjen. Mens vi venter, er det en «etterslått» som det haster med å høste inn. Langs gjerdene og i utkanten av de store åkrene, er det fremdeles noen aks som skal sankes inn før han kommer. Dette «utsyn» skapes først når du har kommet til Sions berg og fått «innsyn» i det som den oppstandne Herre og Frelser, Jesus Kristus, har gjort for deg.

Innhøstningen skjer parallelt med avkristningen og det store frafallet. Men mist ikke motet! På nytt får du løfte ditt blikk oppover – til ham som er mektig til å bevare deg hos seg. *«Herren skal bevare deg fra alt ondt, han skal bevare din sjel»* (Sal 121:7).

For noen er det kanskje nødvendig å vende om og tale ut med Jesus. Din synd står mellom deg og Gud som et uovervinnelig berg. Du trenger å bli født på ny! *«Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær!»* ([Jes 55:6](#)). For andre har bekymringer, eller Mammons bedrag eller annen synd ført deg på avstand fra Jesus. Du trenger å vende om! Faren for å miste «den første kjærlighet» er stor. *«Kom derfor i hu hva du er falt fra. Omvend deg, og gjør de første gjerninger!»* ([Åp 2:5](#)). Mens for andre har arbeidet for misjonen blitt et ork – midt i din egen travelhet – med stadig nye skippertak. Du mangler fred, og har mistet alt utsyn. Slik kan det gå når ditt arbeid for Jesus er blitt viktigere enn det Jesus har gjort for deg.

Hør Jesu ord gjennom profeten Jesaja: *«Rens dere og tvett dere! Ta deres onde gjerninger bort fra mine øyne! Hold opp med å gjøre det som er ondt! Lær å gjøre det gode»* ([1:16-17](#)). Hvordan kan det gå til? Svaret gis rett etterpå: *«Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres syn - der er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlaget, skal de bli som den hvite ull. Dersom dere er villige og hører, skal dere ete landets gode ting. Men er dere uvillige og gjenstridige, skal dere bli fortært av sverdet. For Herrens munn har talt»* (1:18-20).

Løft deg, sjel, til Golgata,
til de dype vunder!
Evig liv går ut derfra
til hver fattig synder.
Sett deg, lille due, der
i ditt klipperede!
Evig der din Jesus kjær
ømt om deg skal frede.
(Sb 272:4)